

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍՎԵՆՏԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

**1970 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՐՏԻ 18-ԻՆ ՀԱԱԳԱՅՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ ՔԱՂԱՔԱ-
ՑԻԱԿԱՆ ԿԱՄ ԱՌԵՎԱՏՐԱՅԻՆ ԳՈՐԾԵՐՈՎ ԱՐՏԵՐԿՐՈՒՄ ԱՊԱՅՈՒՅՅԱՆԵՐ
ՉԵՌՔ ԲԵՐԵԼՈՒ ՄՎԱՒՆ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅՅՈՒՄ (ԿԻՑ ՎԵՐԱՊԱՌՈՒՄՈՎ ԵՎ ՀԱՅ-
ՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ) ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՀԱՅԱՍ-
ՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍՎԵՆՏԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒ-
ԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ**

Քաղ. Երեւան

20 դեկտեմբերի 2011թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը՝ կազմով.
Գ. Հարությունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Ֆ. Թոփյանի, Մ. Թոփուզյանի,
Ա. Խաչարյանի, Ռ. Նազարյանի, Ա. Պետրոսյանի (զեկուցող), Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդ-
վածի 2-րդ կետի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի, «Սահմանադրական
դադարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25, 38 և 72-րդ հոդված-
ների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «1970 թվականի մարտի
18-ին Հազարում սպորագրված՝ Քաղաքացիական կամ առեւփրային գործերով
արգերկրում ապացույցներ ձեռք բերելու մասին կոնվենցիայում (կից վերապահումով
և հայդարարություններով) ամրագրված պարտավորությունների՝ Հայաստանի
Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու
վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթ է հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի՝ 2011
թվականի նոյեմբերի 3-ին Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական
դադարան մուգրագրված դիմումը:

Ուսումնասիրելով սույն գործով զեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրա-
պետության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցիչ՝ Հայաստանի Հանրապե-
տության արդարադարտության նախարարի փեղակալ Է. Բաբայանի գրավոր բացա-

պրոլեյտնը, հետազոտելով կոնվենցիան եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Յ**.

1. Քաղաքացիական կամ առեւդրային գործերով արգելու պատճեններ ձեռք բերելու մասին կոնվենցիան (Կոնվենցիա) սուրագրվել է 1970 թվականի մարտի 18-ին՝ Հապայում:

Կոնվենցիայի վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետությունը կարարել է վերապահում եւ հայդրարություններ:

2. Կոնվենցիայի նպատակն է բարելավել փոխադարձ դադարական համագործակցությունը քաղաքացիական կամ առեւդրային գործերում, ինչպես նաև դյուրացնել հարցման նամակների փոխանցումն ու կարարումը:

3. Կոնվենցիայով Հայաստանի Հանրապետությունը, մասնավորապես, սպանձնում է հետեւյալ պարբավորությունները.

- Հայաստանի Հանրապետության օրենադրությանը համապարախան նշանակել կենդրոնական մարմին, մյուս պայմանավորվող կողմի դադարական մարմնի կողմից ուղարկված հարցման նամակներն սրանալու եւ դրանք կարարելու իրավասություն ունեցող մարմնին փոխանցելու պարբականությամբ.

- ապահովել, որպեսզի նամակներն ուղարկվեն կարարող պետության կենդրոնական մարմնին առանց այդ պետության այլ մարմնի միջոցով փոխանցվելու.

- ապահովել, որպեսզի հարցման նամակը լինի հարցվող մարմնի լեզվով կամ ուղեկցվի այդ լեզվով թարգմանությամբ.

- ապահովել, որպեսզի յուրաքանչյուր դեպքում, երբ նամակը չի կարարվում ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն, հարցում ներկայացնող մարմնը նույն ուղիով անհապաղ դեղեկացվի՝ նշելով չկարարելու պարբառների մասին.

- երաշխավորել, որ նամակի կարարումը չի հանգեցնի հարկերի կամ այլ վճարների որեւէ հապուցման.

- երաշխավորել, որ Հայաստանի Հանրապետության դիվանագիրական աշխատակիցը կամ հյուպարուսական գործակալը մյուս պայմանավորվող պետության գործադրում եւ այն գործադրում, որպես նա իրականացնում է իր գործառույթները, ապացույցներ ձեռք բերի, առանց հարկադրանքի, այն պետության քաղաքացիներից, որպես նա իրականացնում է իր գործառույթները, կամ երրորդ պետության քաղաքացիներից՝ Հայաստանի Հանրապետության դադարաններում հարուցված վարույթներին աջակցելու նպատակով, պայմանով, որ պայմանավորվող պետության կողմից նշանակված իրավասու մարմինը, որպես նա իրականացնում է իր գործառույթները,

փվել է իր համաձայնությունը կամ ընդհանուր առմամբ, կամ կոնկրետ մասով, եւ նա կարարում է այն պայմանները, որոնք իրավասու մարմինը նշել է թույլավորության մեջ.

- ապահովել, որպեսզի դիմումին Հայաստանի Հանրապետության իրավասու մարմնի դրական արձագանքի դեպքում, այն կիրառի հարկադրանքի ցանկացած միջոց, որն անհրաժեշտ է եւ նախադեսված Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ ներքին վարույթներում օգտագործելու համար:

4. Կոնվենցիայով Հայաստանի Հանրապետության սպանձնած պարբավորությունները համահունչ են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 9-րդ հոդվածի դրույթներին:

Ենելով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետով, 102-րդ հոդվածի 1-ին եւ 4-րդ մասերով, «Սահմանադրական դարարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63 եւ 64-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դարարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Յ**.

1. 1970 թվականի մարտի 18-ին Հաազայում սղորագրված՝ Քաղաքացիական կամ առեւլքային գործերով արքերկրում ապացույցներ ձեռք բերելու մասին կոնվենցիայում (կից վերապահումով եւ հայդարարություններով) ամրագրված պարբավորությունները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:

2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՌՈՂ

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

20 դեկտեմբերի 2011 թվականի
ՄԴԱ- 1006